10 fen. 10 fen.

DZIENNIK PORANNY

CENY OGŁOSZEŃ: Po tekście 1 mm w 1 szpalcie (szer. szp. 22 mm) 12 Rpf. W tekście 1 mm w 1 szp. (szer. szp. 65 mm) RM. 1.—. Drobne ogłoszenia za słowo (tylko dla osób prywatnych) Rpf. 08, pierwsze słowo tłustym drukiem Rpf. 12 (najwyżej do trzech słów). Drobne ogłoszenia handlowe za słowo Rpf. 10, pierwsze słowo tłustym drukiem Rpf. 15 (dopuszczalne także tylko najwyżej trzy słowa).

Rok I. | Nr. 122.

Kraków, czwartek 25 lipca 1940 r.

Nadesłane, a nie zamówione przez Redakcję rękopisy, będą zwracane autorom jedynie wówczas, gdy dołączone zostaną znaczki pocztowe na opłacenie przesyłki zwrotnej. — Prenumerata miesięczna 2.25 RM., z odnoszeniem do domu 2.50 RM.

Nowa lista strat Anglji na morzu.

Lotnicy niemieccy zatopili trzy okręty angielskie i jedną łódź podwodną,

Berlin, 25 lipca. **Naczelna komenda armji niemieckiej komunikuje:**

Jedna z niemieckich łodzi podwodnych zatopiła dwa uzbrojone nieprzyjacielskie okręty handlowe łącznej pojemności 14.000 ton, płynące w silnie strzeżonym konwoju. Skutkiem niepomyślnej pogody działalność lotnictwa była ograniczona.

W południowej Anglji zaatakowane zostały przy pomocy bomb linje kolejowe i szosy, jak również składy zapasów.

W ciągu dzisiejszego wywiadu nad kanałem La Manche i nad wybrzeżem południowej Anglji niemieckie samoloty bojowe zatopiły, dzięki celnym trafieniom bomb, dwie łodzie strażnicze i jeden polawiacz min, oraz uszkodziły jeden z dalszych okrętów.

Na morzu Północnem udało się niemieckim lotnikom zatopić nieprzyjacielską łódź podwodną.

W nocy na 24 lipca samoloty niemieckie zestrzeliły dwa samoloty nieprzyjacielskie, z artylerja przeciwlotnicza jeden samolot. Jeden samolot niemiecki zaginął. (p)

Australijski kontrtorpedowiec zatopiony przez włoskie łodzie podwodne.

Rzym, 25 lipca. Włoski komunikat wojenny z dnia dzisiejszego:

Główna kwatera armji włoskiej komunikuje: **Na wschodniej części Morza Śródziemnego włoskie łodzie podwodne zatopiły australijski kontrtorpedowiec.**

Jedna z włoskich eskadr lotniczych zbombardowała składy materjałów pędnych bazy flotowej na Malcie. Mimo zaciekłej obrony nieprzyjacielskiej artylerji przeciwlotniczej bomby były niezwykle celne i spowodowały liczne pożary.

W Afryce północnej **zostały zestrzelone dwa nieprzyjacielskie samoloty typu „Gloucester"**, bez własnych strat w walce powietrznej.

W nocy na 24 lipca na skutek alarmu od strony Gaeta zarządzono w Rzymie alarm przeciwlotniczy. Rzymskie baterje artylerji przeciwlotniczej otwarły dwukrotnie ogień zaporowy. Bomb zrzuconych nie stwierdzono, natomiast kilka osób zostało zranionych odłamkami pocisków. (p)

Brytyjski kontrtorpedowiec „Brazen" na dnie morza.

(§) **Sztokholm**, 24 lipca. **Brytyjska admiralicja z ubolewaniem donosi o stracie kontrtorpedowca „Brazen", który został poważnie uszkodzony w wyniku nieprzyjacielskiego ataku lotniczego i zatonął, po przeholowaniu go do jednego z portów.**

Budowa kontrtorpedowca ukończona została w r. 1930; jego tonaż wynosił 1.360, zaś załoga liczyła 138 osób. (p).

Brytyjska admiralicja przyznaje się...

(§) **Londyn**, 24 lipca. Według doniesienia Reutera sekretarz admiralicji z ubolewaniem przyznaje się do straty polawiacza min „Crestflower".

Na skutek bardzo powierzchnej z nieprzyjacielskimi samolotami odniósł „Crestflower" dotkliwe uszkodzenia i zatonął. Dwaj marynarze zginęli.

Angija konfiskuje holenderskie okręty.

Sztokholm, 24 lipca. Radjo brytyjskie w Ontario donosi, że **parowiec holenderski „Książę Wilhelm II"** został przy brzegu kanadyjskim skonfiskowany przez flotę angielską. Stało się to jakoby z powodu rebelji, jaka wybuchnęła wśród marynarzy na okręcie.

Nowe zarządzenia prasowe w Turcji.

Istambuł, 24 lipca. **Premjer turecki Refik Saydam wydał zarządzenie prasowe, obowiązujące z chwilą ich opublikowania.**

W myśl tego zarządzenia publikowanie wiadomości zagranicznych w formie sensacyjnej jest zakazane. Obecnie tylko problemy wewnętrzno krajowe mogą stanowić przedmiot sensacyjnego ujęcia redakcyjnego na pierwszych stronach pism. — Wiadomości zagraniczne są wyłącznym monopolem „Abence Anatolie" względnie generalnej dyrekcji prasowej. Wszystkie wiadomości o dyplomatycznych sprawach Turcji mogą być podawane jedynie za pośrednictwem „Agence Anatolie" wzgl. Generalnej Dyrekcji Prasowej. Wiadomości, dotyczące spraw wojskowych zostały również zastrzeżone dla placówek urzędowych.

Zabronionem jest dalej drukowanie rozważań dziennikarskich na temat obcych systemów rządowych i ideologji, jak również publikowanie karykatur. Korzystanie to odnosi się również do wiadomości dotyczących Niemiec, Włoch i Unji Sowieckiej.

Zakaz wywozu we Włoszech.

Rzym, 24 lipca. Rząd włoski wydał ostatnio dekret, mocą którego zakazuje **wywóz wszelkich towarów, zarówno z Włoch jak z Albanji.** Wyjątki muszą być zatwierdzone przez ministra finansów i ministra handlu zagranicznego.

Nowe dokumentarne dowody planowanych napadów na Belgję i Rumunję

(§§) **Berlin**, 24 lipca. **Niemiecki urząd spraw zagranicznych opublikował w poniedziałek nowe dokumenty, które znaleziono we Francji, a z których wynika, że poselstwo francuskie w Bukareszcie przy współdziałaniu nieoficjalnych agentów francuskich przystąpiło w jesieni 1939 r. dwa różne plany, mające na celu zniszczenie rumuńskiego przemysłu naftowego, oraz że dla urzeczywistnienia tego planu poselstwo francuskie współpracowało w sposób jak najściślejszy z władzami angielskiemi.**

Plany te zniszczały nietylko do podpalenia rumuńskiego przemysłu naftowego, ale nadto w jednem ze sprawozdań specjalnego wysłannika rządu francuskiego czytamy: „W pierwszym rzędzie należy zniszczyć urządzenia wiertnicze, służące do produkcji ropy, do transportu i oczyszczania.

Dokonano już przygotowań, mających na celu zastosowanie takiej metody, ażeby systematyczne niszczenie dotykało wszędzie identyczne urządzenia. W ten sposób zapobiegnie się temu, aby po złożeniu wyłączonych części napół zniszczonych objektów nie można było wystawić z powrotem kompletnego objektu".

Drugim dokumentem jest depesza francuskiego posła w Bukareszcie, Thierry, 28 września 1939 r., z której wynika wykryty w swoim czasie przedwcześnie i sparaliżowany plan Anglików i Francuzów zajęcia Dunaju na terytorjum państwa rumuńskiego dla wywozu do Niemiec.

Trzecim dokumentem jest raport o posiedzeniu francuskiego komitetu wojennego z 9 kwietnia 1940 r., w przebiegu którego generał Gamelin i minister wojny Daladier domagali się natychmiastowego wkroczenia wojsk francuskich i angielskich do Belgji.

Co stanie się z Anglją?

Oświadczenie angielskiego ministra spraw zagranicznych.

(§) **Londyn**, 24 lipca. **Panujące w Londynie nastroje niepewności i chaosu znalazły potwierdzenie w oświadczeniu, wygłoszonem przez brytyjskiego ministra spraw zagranicznych Halifaxa.**

Po oświadczeniu tem oczekiwano, iż będzie ono konkretną odpowiedzią na ostatnią mowę Hitlera w parlamencie niemieckim i jego ostatnią propozycję wobec Anglji.

Tymczasem angielski minister spraw zagranicznych ograniczył się w swej odpowiedzi jedynie do oświadczenia, że **Anglja będzie kontynuowała wojnę, nawet gdyby to dalsze prowadzenie wojny miało Anglję kosztować wszystko.**

Pozatem pan Halifax nie umiał narodowi angielskiemu pod żadnym względem wskazać drogi, która uprawniałaby do nadziei co do korzystnego rezultatu wojny dla Anglji.

W tem poczuciu niepewności angielski minister spraw zagranicznych skrupulatnie unikał wzięcia choćby jednem słowem aluzji do ostatniej propozycji kanclerza Niemiec.

Obecnie będzie więc zależało **wyłącznie od narodu angielskiego**, czy zgodnie z wolą rządu angielskiego ma Anglję spotkać zniszczenie, czy też jeszcze w ostatniej chwili dojdzie do głosu zmysł rozsądku i naród potrafi przeforsować swą wolę wbrew angielskim podpalaczom wojennym.

„Solidarność duchowa i zbrojna przeciwko izolowanej Anglji".

— **Rzym**, 24 lipca. **W związku z wymianą depesz między Hitlerem i Mussolinim — naczelny redaktor „Giornale d'Italia" pisze co następuje:**

„Świat miał sposobność ponownie przekonać się o solidarności mocarstw osi i to w chwili, kiedy szeroko reklamowane — „święte przymierze" demokracyj, mające rzekomo służyć obronie praw człowieka, stało się w rzeczywistości niczem więcej, jak systemem obronnym zapóźnionych pozostałości martwego już świata i poszło w gruzy.

Solidarność duchowa i zbrojna 130 milj. ludności Państw Osi przeciwko izolowanej obecnie Anglji może zupełnie słusznie wywrzeć wrażenie na Europie, a równocześnie powinna ona skłonić także Wielką Brytanję do ostatecznego zastanowienia się.

Należy obecnie oczekiwać, czy naród angielski, opanowany przez klikę politycznych i finansowych działaczy i oszukiwany systematycznie przez nich, okaże w dostatecznej mierze zmysł rzeczywistości zarówno odnośnie do swego własnego położenia, jak i odnośnie do ewentualności mogących wyniknąć z przymierza niemiecko-włoskiego.

Jedno wszakże jest już dzisiaj pewnem: rząd i naród Wielkiej Brytanji, oraz jego przyjaciele muszą przyjąć do wiadomości, że Niemcy i Włochy stoją obok siebie zjednoczone i niewzruszone i dysponują potężnemi masami ludzkiemi. Oba te mocarstwa są zdecydowane iść razem aż do końca i mają pewność totalnego zwycięstwa, posiadają pełne zaufanie do swej siły, swych planów, swych zamierzeń i bastrojów swoich ludów.

Historja czeka z wydaniem wyroku na kastę brytyjskich wielkorządców, czy odważa się oni dopełnić swą straszną odpowiedzialność za wojnę europejską, jeszcze dodatkową odpowiedzialnością za beznadziejną walkę wraz ze wszystkiemi jej spustoszeniami i krwawemi ofiarami".

Dalsi demokraci przechodzą do obozu Wilkiego.

Nowy Jork, 24 lipca. **Przechodzenie wybitnych demokratów do obozu republikańskiego kandydata na stanowisko prezydenta Stanów Zjednoczonych nie ustaje.**

W poniedziałek były dyrektor budżetu Lewis Douglas i dawny podsekretarz stanu urzędu skarbu John Wahnes, którzy w r. 1934 należeli do rządu Roosevelta, wystosili Wilkiemu deklarację lojalności, w której proszą go o współdziałanie przy organizowaniu tych dotychczasowych demokratów, którzy „miłość ojczyzny przenoszą ponad dyscyplinę partyjną".

Pertraktacje w sprawie przesiedlenia w Moskwie.

Moskwa, 2 lipca. **Przesiedlenie Niemców z Bessarabji i Bukowiny, gdzie mieszka ich około 100.000, jest obecnie przedmiotem narad.**

W poniedziałek popołudniu przybyła do Moskwy samolotem niemiecka komisja z Berlina. Komisja ta przeprowadzi pertraktacje z urzędami moskiewskiemi na temat przesiedlenia. W pertraktacjach tych będą brali udział również delegaci generalny. Przyjmuje się, że forma odszkodowania za pozostawioną własność tych Niemców będzie odpowiadała odszkodowaniu, które zastosowano do Niemców, powracających w ub. roku z obszarów interesów rosyjskich.

Ogólnie liczą się z tem, że przesiedlenie nastąpi po żniwach, a więc w połowie października. Niemcy, mieszkający na terenach rumuńskich, obecnie odstąpionych Rosji, są przeważnie rolnikami. Zostaną oni osiedleni na wyznaczonych terenach wschodnich Rzeszy.

Nowy tytuł w Rzeszy.

Berlin, 24 lipca. Pisma niemieckie komentują obszernie nowe awanse udzielone przez Adolfa Hitlera wyłącznie generałom z przedwojennych stopni. Hitler nie istniał w Rzeszy tytuł „**arcymarszałka Rzeszy**", który był nadawany **dziedzicznie** niektórym rodzinom szlacheckim. Dopiero w **17-tym wieku** ustanowiono tytuł wojskowy „**generalnego feldmarszałka Rzeszy**", nadawany dowódcy sił zbrojnych państwa. Tytuł ten określał, że dany dowódca dowodzi komendę nad armjami Rzeszy, nie zaś nad armjami poszczególnych państw, tworzących ją. Takim to marszałkiem był **książę Eugenjusz Sabaudzki**, znany wojownik 18-go wieku. Do roku **1806**, t. j. do czasu złożenia przez cesarza rzymskiego Franciszka II. korony, tytuł ten nadawany był różnym generałom austrjackim. W ten sposób został upowszechniony do życia stary tytuł, który oddawna nie był używany.

Ograniczenie politycznych praw U. S. A.

Waszyngton, 24 lipca. Ostatnio podpisał prezydent **Roosevelt** dekret, mocą którego **zakazuje się wszystkim robotnikom i urzędnikom** będącym w służbie **poszczególnych stanów** i zarządów komunalnych **udziału w życiu politycznem.** Zakaz ten dotyczył dotychczas jedynie pracowników terenów związkowych. Również osoby, **korzystające z funduszów związkowych**, np. przy robotach ziemnych, budowlach i t. p. **objęte są powyższym zakazem.**

Donioste przemiany i przewartościowania

Kraków, 24 lipca.

Równolegle do toczącej się obecnie wojny dokonują się w społeczeństwie całego świata, duże przemiany i przewartościowania. Z dużą dozą słuszności można powiedzieć, że na 150 ostatnich latach dziejów swoje piętno wyciskały hasła rewolucji francuskiej, „Wolność, równość i braterstwo". Hasła te rozniecały zazdrość i pożerających krajach. **Zasadniczą cechą była tendencja do uzyskania pełnej swobody jednostki.**

Zdobycze socjalne XIX w. zdawały się potwierdzać, że ludzkość idzie rzeczywiście ku wolności jednostki. Daleko posuniętej liberalizm gospodarczy, wolność pracy i zebrań, działalność partyj, które uierzały wcale nie kryły się ze swemi zamiarami obalenia istniejących rządów, były temi **pozorami**, które miały wpoić w świat przekonanie, że wolność rzeczywiście istnieje.

Powiedzieliśmy: **tylko pozorami** gdyż za temi zamanowi hasłami **było braterstwo, ani równości**. Nie było orzeczą i przedewszystkiem wolności, gdyż wszyscy, w mniejszym lub większym stopniu, byliśmy **niewolnikami kapitalizmu.** Bo liberalizm pozwalał dorabiać się każdej jednostce i wiele tych jednostek to chodziło do pokaźnych majątków. W miarę jednak jedzenia, przybywa apetytu. Jednostka więc, która zdobyła majątek, starała się przy jego pomocy nazwać władzę, aby na tej drodze powiększyć swój kapitały.

Stosowanie tego rodzaju zasad na **długi dystans wystarczyć nie mogło.** Wiek XX przyniósł bowiem ze sobą nowy objaw, którego nie znały dawne stulecia, a mianowicie **wielki rozrost ludności i w związku z tem pozostający, problem bezrobocia.** Problem ten rozwiązać jedynie przez uruchomienie zamrożonych w kieszeniach kapitalistów zapasów pieniężnych i sprawiedliwsze rozwiązanie rozdziału dóbr.

Nie ulega wątpliwości, że ta droga wymagała od wzorujących władców świata wielkiego talentu organizacyjnego. Przeba się było wyrzec niektórych **samych kapitałów**, ale także i tej **władzy** oraz tej **korzyści**, jakie dotychczas zapewniało posiadanie kapitału. Na tym punkcie musiało dojść do rozgrywki i... doszło.

Nowy porządek na świecie zapowiadany niektórych przez Niemcy, ale także i przez Stany Zjednoczone i Japonię, powala wnioskować, że **zasady kapitalistyczne zostaną zniuchane.** Na ich miejsce musi przyjść nowy porządek, który zapewni lepszy porządek i bardziej stały pokój.

Dzisiaj, kiedy z mgławicy pojęć wyłaniają się donioere to nowe zasady, kiedy jeszcze nie wszyscy zdajemy sobie sprawę z tego, że dokonują się tak wielkie przemiany, jak równych nie zna bodaj historia, trudno określić, co zostanie wprowadzone w miejsce zasad kapitalistycznych. Są jednak pewne przesłanki, które pozwalają wnioskować, że **na miejsce kapitalizmu pieniądza nacelną zasadą, rządzącą światem, będzie kapitalizm pracy.**

Wielu już teoretyków ekonomji społecznej dowodziło, że sam kapitał nie jest w stanie pracować. Konieczną jest praca rąk i umysłów ludzkich, aby z tych możliwości, jakie zawiera w sobie pieniądz, wykrzesać nowe dobra czy to dla prywatnej jednostki, czy też dla społeczeństwa.

Problem ten został przyspieszony przez **konieczność dostarczenia chleba, a przedewszystkiem bodaj pracy, wielu milionom ludzi, dla których przy dotychczasowym porządku świata, brakło i chleba i pracy.**

Rozwiązanie tego problemu nie jest takie łatwe, jakby się zdawało. Bo zazwyczaj istnieje napewno wiele dziedzin, gdzie można zatrudnić wiele osób, to z drugiej strony w kierunku innych zagadnień kieruje się zbyt wielka ilość osób, aby je można wszystkie zatrudnić. I tutaj musi nastąpić pierwszy wyłom, w dotychczasowej interpretacji wolności, musi nastąpić **korektura wolności wyboru zawodu.**

W pewnych państwach, jak np. w Niemczech, korektura ta już w pewnej mierze nastąpiła. Zgadzamy się z tem, że dla muzyki tego rodzaju zasada będzie się wydawała bardzo przykra, ale niemniej **jest ona konieczną**, jeśli nie mamy stosować nadal bezrozumnego liberalizmu w tej dziedzinie.

Zresztą wybór zawodu w obrzymiej większości wypadków jest **dzielem poprostu wypadku.** O prawdziwem powołaniu i utalentowaniu można było mówić w bardzo nielicznych wypadkach. Drogą celowej propagandy, drogą racjonalnej poprawy warunków pracy, można uzyskać wiele z przekonać opornych, że mogą oni znaleźć zajęcie w innych zawodach, a przytem że mogą zyskać te samą sumę zadowolenia i korzyści materjalnych, którą mieli na dzisiejszy zawód, obrany przez siebie, rzekomo na podstawie wewnętrznego powołania zawodzie.

Jeśli tu problem pracy zostanie racjonalnie rozwiązany, wówczas zniknie **największa klęska XX wieku, to znaczy bezrobocia.** Wiemy zaś dobrze, że brak pracy jest bodaj gorszą klęską od braku chleba.

Pozatem dochodzimy do wniosku, że **ustala się obecnie pojęcie obowiązku pracy.** Dotychczas bowiem panował zwyczaj, że dowolnie interpretowana wolność powstała jednostce nie robić nic, o ile posiadała do tego odpowiednie zasoby majątkowe czy to drogą odziedziczenia, czy też poprostu przez „pracę" swego kapitału.

Obecnie powstaje **koncepcja nałożenia obowiązku pracy na każdą jednostkę.** Pomimo wydania jeszcze przez jednostki zmusi przyniesie w wyniku pewną sumę dóbr dla całego społeczeństwa, przeto na tej drodze uzyska się **powiększenie kapitału pracy**, a tem samem uzyska się **powiększenie dalszych możliwości rozwojowych całego społeczeństwa.**

Rzecz prosta, można wysunąć tu zastrzeżenie, że przy zastosowaniu obowiązku pracy odnośnie do wszystkich jednostek, może zajść niebezpieczeństwo nadmiaru dóbr, ale jest to **obawa teoretyczna**, gdyż — jak dobrze wiemy — trzeba tych dóbr w olbrzymiej ilości, aby wszystkim bez wyjątku zapewnić odpowiednie warunki życia, **godne człowieka.**

Wojna obecna przyspieszyła rozwój wypadków, choć z drugiej strony ten przebieg wpływa hamująco na ostateczne ustabilizowanie się wytworzonych nowego porządku. Nie ulega jednak wątpliwości, że konieczność wzmożenia produkcji, spowodowana wojną, wpłynie ujwiadamiająco na organizację tej produkcji także i w czasie pokoju.

Wchodzimy więc w nową erę porządku na świecie. Znajdujemy się niejako w przededniu ostatecznych przemian i przewartościowań. Nie ulega kwestji, że te przemiany będą widziane niechętnie przez niektóre jednostki, a nawet całe grupy czy też narody, **nie zmniejszy to jednak wcale szybkości, z jaką posuwa się ku nam „nowy świat", oparty na całkowicie różnych od dotychczasowych zasadach.** Trzeba umieć tylko patrzeć na aktualne problemy i dostrzegać wśród nich to, co jest jedynie przemijającym objawem, a co stanowi zapowiedź nowej ery.

Kwestja dostosowania się do tego nowego porządku jest oczywiście „prywatną" sprawą każdej jednostki. Nie ulega jednak wątpliwości, że **każda jednostka będzie się musiała dostosować do tego nowego porządku, o ile nadal będzie chciała korzystać z ułatwień, jakie niesie w sobie życie w społeczności ludzkiej.**

Jasnem jest także, że te jednostki, które niewolniczo będą trzymały się dawnego porządku ekonomicznego, będą musiały być w imię dobra społeczeństwa wyeliminowane drogą czy to dobrowolnej emigracji, czy też przymusowego wydalenia. Bo opór jednostki przeciwko woli całego społeczeństwa zgóry skazany jest na zagładę, a wolę tego społeczeństwa reguluje nie jednego, jak tylko samo życie.

Rch.

Opinja pisma rumuńskiego o doniosłości mowy Hitlera.

(=) **Bukareszt**, 24 lipca. **Naczelny redaktor wielkiego pisma narodowego „Curentul" Schelcaru poświęca we wtorek obszerny artykuł wstępny mowie Hitlera, w którym pisze między innemi:**

„Nikt nie spodziewałby się, że szef państwa, dysponujący tak miażdżącą potęgą, byłby zdolny do żądania przyjaznego porozumienia w miejsce wojny. Ta niezdolność zrozumienia, percepcji Hitlera powodowała w kolejne załamanie się długiego szeregu państw. Polska nie doceniła rzeczywistej siły Niemiec, natomiast przecenia swoje własne siły, a przedewszystkiem siłę wojskową. Francji i Anglii. Niemcy nie dążyły do wojny. Ustrój narodowo-socjalistyczny przeciwstawił się jedynie podstępnej grze podpalaczy światowych, ponieważ jest on ustrojem antyplutokratycznym, antyjudokratycznym, antymasońskim. I — co stanowi ukoronowanie jego wyzwania pod adresem tych potęg — także antyżydowskim.

Narodowy socjalizm złamał tchórzliwą dyktaturę dotąd uzbrojonej do zębów demokracji i w przeciągu pięciu lat wyeliminował żydów z gospodarczego i społecznego życia Niemiec, nie powodując najmniejszych szkód w gospodarce niemieckiego obszaru, ale tylko obszar, który jest rządzony na podstawie miejscowych statutów, gdzie obok ogólnych ustaw państwowych obowiązują jeszcze ustawy dodatkowe, traktujące o samorządzie danego obszaru.

Życzenia ludności obszaru, który na wiosnę r. 1939 powrócił do Węgier, zmierzające do uzyskania autonomji, były uwzględniane już w krótki czas po zawarciu Czechosłowacji przez młodą generację polityków. Za rządów Czechosłowacji ludność dawała jasno, że przez jednostki zmusi przyniesie w wyniku pewną sumę dóbr dla całego społeczeństwa, przeto na tej drodze uzyska się **powiększenie kapitału pracy**, a tem samem uzyska się **powiększenie dalszych możliwości rozwojowych całego społeczeństwa.**

Rzecz prosta, można wysunąć tu zastrzeżenie, że przy zastosowaniu obowiązku pracy odnośnie do wszystkich jednostek, może zajść niebezpieczeństwo nadmiaru dóbr, ale jest to **obawa teoretyczna**, gdyż — jak dobrze wiemy — trzeba tych dóbr w olbrzymiej ilości, aby wszystkim bez wyjątku zapewnić odpowiednie warunki życia, **godne człowieka.**

Wojna obecna przyspieszyła rozwój wypadków, choć z drugiej strony ten przebieg wpływa hamująco na ostateczne ustabilizowanie się wytworzonych nowego porządku. Nie ulega jednak wątpliwości, że konieczność wzmożenia produkcji, spowodowana wojną, wpłynie uświadamiająco na organizację tej produkcji także i w czasie pokoju.

Wchodzimy więc w nową erę porządku na świecie. Znajdujemy się niejako w przededniu ostatecznych przemian i przewartościowań. Nie ulega kwestji, że te przemiany będą widziane niechętnie przez niektóre jednostki, a nawet całe grupy czy też narody, **nie zmniejszy to jednak wcale szybkości, z jaką posuwa się ku nam „nowy świat", oparty na całkowicie różnych od dotychczasowych zasadach.** Trzeba umieć tylko patrzeć na aktualne problemy i dostrzegać wśród nich to, co jest jedynie przemijającym objawem, a co stanowi zapowiedź nowej ery.

Kwestja dostosowania się do tego nowego porządku jest oczywiście „prywatną" sprawą każdej jednostki. Nie ulega jednak wątpliwości, że **każda jednostka będzie się musiała dostosować do tego nowego porządku, o ile nadal będzie chciała korzystać z ułatwień, jakie niesie w sobie życie w społeczności ludzkiej.**

Jasnem jest także, że te jednostki, które niewolniczo będą trzymały się dawnego porządku ekonomicznego, będą musiały być w imię dobra społeczeństwa wyeliminowane drogą czy to dobrowolnej emigracji, czy też przymusowego wydalenia. Bo opór jednostki przeciwko woli całego społeczeństwa zgóry skazany jest na zagładę, a wolę tego społeczeństwa reguluje nie jednego, jak tylko samo życie.

Rch.

Niemiecko-włoski związek prasowy.

Berlin, 24 lipca. W obecności czołowych niemieckich i włoskich dziennikarzy odbyło się w Berlinie pierwsze zebranie „Niemiecko-włoskiego Związku Prasowego", który znajduje się pod wspólnem przewodnictwem włoskiego ministra oświaty Pavolinieg i szefa prasowego Rzeszy dr. Dietricha.

Związek ma służyć duchowemu kontaktowi między niemieckimi a włoskimi dziennikarzami. Rokroczne będą przyznawane cztery stypendja dla niemieckich i włoskich dziennikarzy, które umożliwią każdemu ze stypendjatów sześciomiesięczny pobyt we Włoszech, wzgl. w Niemczech. Także i na innych terenach związek podjął już ożywioną działalność, celem wzmocnienia publicystycznego kontaktu obu zaprzyjaźnionych narodów.

Upaństwowienie banków i wielkich przedsiębiorstw na Litwie.

Kowno, 24 lipca. Na wtorkowem posiedzeniu sejmu litewskiego pierwszym punktem porządku dziennego był problem upaństwowienia banków i wielkich przedsiębiorstw przemysłowych. Postanowienie to nie dotyczy własności nieruchomości i handlu.

Pozatem sejm powołał do życia 11-osobową komisję z ministrem sprawiedliwości na czele, celem opracowania nowej konstytucji. Tem samem program obrad został wyczerpany.

Opozycja w Australji.

Sztokholm, 24 lipca. Jak dowiadują się z radja australijskiego, ma dojść wkrótce w rządzie australijskim do **rekonstrukcji gabinetu**. Premjer australski Menzies **sfiarował przywódcy partji robotniczej S—ł tak ministerialnych** celem stworzenia rządu koncentracji narod. Downocenie o tej propozycji spotkało się z **odmową całego gabinetu kilku członków opozycji** jako ministrów bez teki.

Projekt ustawy o autonomji województwa Rusi Zakarpackiej.

Budapeszt, 24 lipca. **Premjer węgierski hr. Teleki ma wnieść na posiedzeniu parlamentu węgierskiego projekt ustawy o autonomji województwa Rusi Zakarpackiej.** Dosłowny tekst projektu ustawy nie został jeszcze opublikowany. Podanie do publicznej wiadomości projektu nastąpi dopiero po wniesieniu go przez premjera na obrady parlamentu.

Słowo „województwo" określane jest jako ziemia, używane w dawnych stosunkach na Węgrzech. Wyrażenie to nie oznacza wcale ustawowego oddzielenia da-

CLEVELAND MAFETT.

TAJEMNICZA KARTKA.

Niesamowite zdarzenie Amerykanina.

2)

— Jest lepiej — mówił detektyw — że pan nie zna obecnie treści owej kartki. Będzie mógł jeszcze zaszczyt odwiedzenia pana jutro i wtedy pan zrozumie wszystko.

— Obawiam się — powiedział nieszczęśliwiec z Nowego Jorku — że to jest jakaś poważna sprawa.

— Bardzo poważna — odpowiedział zagadniejty.

W czasie 24 godzin Burvel był w gorączce niepokoju. Bo wyobraźmy sobie podobne położenie. Jego mózg wymyślał wszelkie możliwości i chwilami bardzo żałował, że nie spalił nieszczęsnej kartki, z drugiej zaś strony jego angielski upór powstrzymywał go w tem, aby walczyć aż do końca.

— Mimo wszystko — myślał — nie jest przecież zbrodnią wziąć kartkę, którą jakaś niewiasta położyła na jego stole. Tak czy owak wydawało się jednak, jakby był naprawdę winnym jakiejś ważnej zbrodni, kiedy w dwadzieścia minut przyjechał detektyw towarzystwie oficera umundurowanego i grzecznie, lecz stanowczo rozkazał zdziwionemu Amerykaninowi udać się z nimi do komisarjatu policyjnego.

— W jakim celu? — zapytał Burvel.

— Ot, czysta formalność — odpowiedział detektyw.

Przybywszy na policję, kierownik urzędu osobiście zajął się badaniem obwinionego. Bezspornie inny urzędnik wypytywał go o różne obce szczegóły. Na początku: gdzie ma żonę i dzieci, jaki był zawód jego ojca, czy należy do jakiego stowarzyszenia, czy był kiedyś alkoholikiem itd. Gdy badanie ukończono, nieprzytomny z nudnic ze wszystkich stron zasypał się w więzienie, ale powodu tego uwięzienia zupełnie mu nie wytłumaczono.

Przy końcu fatalnego dnia Burvel wysłał list do amerykańskiego konsula i zażądał opieki z uwagi na to, że był obywatelem Stanów Zjednoczonych. Kiedy przyszedł sekretarz konsula, nastąpiła długa i gwałtowna wymiana zdań. Wkrótce przybyły powiedział:

— Złoże pańską skargę na trzeciego amerykańskiego ministra spraw zagranicznych o zawiadomienie pańskich krewnych.

— Ale to jest pomizające! Czy pan zamierza powiedzieć... — I nie słuchając władzych słów uwięzionego, sekretarz z dziwnem spojrzeniem lekceważenia odwrócił się i opuścił pokój. To jeno naturalnie spodziewał się Burvel w swojem przerażeniu. Gdy przybył do niego sekretarz i zawiadomił go, że sprawa została już załatwiona i zostanie zaraz zwolniony.

— Jednak musiał panu oznajmić — ciągnął dalej sekretarz, — że mianem ogromna trudność w uwolnieniu pana; zostało ono uzyskane jedynie pod warunkiem, że pan w 24 godzinach opuści Francję i nigdy już tutaj nie powróci więcej.

Burvel był wściekły. Warszek ten przyprawiał go do szaleństwa, lecz jego położenie było bez wyjścia. Sekretarz był niestępliwy i w żaden sposób nie chciał mu wytłumaczyć powodu tego dziwnego i niesłusznego zarządzenia.

— Ta cholerna kartka — powiedział, dając mu kancelaryjną kopertę ze stampilą konsulatu. — Radzę jednak panu zniszczyć to przesłać myśleć o tej całej sprawie.

Tej nocy jeszcze nieszczęśliwy człowiek z Nowego Jorku opuścił Paryż i wyjechał do Londynu, gdzie wybuchowy patriotyzm nawiśdzia do całego narodu francuskiego, a równocześnie z nieustępliwą chęcią zemsty.

Do żony wysłał telegram, prosząc, aby nie wyjeżdżała już do Paryża i zaczekała na niego w Londynie. W czasie podróży nieustannie myślał nad tem, czy ma jej powiedzieć prawdę, czy też pokryć wszystko milczeniem. Wkońcu zdecydował się na to ostatnie. Lecz natychmiast, gdy go tylko zobaczyła, instynktownie wyczuła, że coś go przygnębiało tego. I on też zaraz zrozumiał, że gdyby ukrył przed nią swoją straszną i szarpiącą nerwy tajemnicę, nie pozostałaby spokojną, zapytując go o jch przyszłą wycieczkę do Francji, na którą ma wyjechać wieczorem. Jeszcze po raz jazdem z domu. Naturalnie, że gdyby odmówił żonie tej przyjemności i nie dotrzymał obietnicy, żaden błahy powód nie byłby go zdołał usprawiedliwić. Straszna rzeczywistość stanęła teraz przed nim, a on przecież nie mógł już przekroczyć granicy francuskiej. Taki był wyrok sądu.

Wkońcu opowiedział swojej żonie całą historję ze szczegółami. Śmiała się, to płakała na przemian, porwana jego nadzwyczajną wymową. Tak jej, jak i jemu wydawało się nie do wiary, aby takie okrutne nieszczęście mogło się zrodzić z tak błahego powodu i ponieważ sama dobrze znała język francuski, prosiła go, aby jej pokazał tę małą kartkę.

Naprzód stroskany mąż usiłował ją przekonać, że podróż do Włoch byłaby o wiele przyjemniejsza od czytania kartki. Nie chciała zgodzić się na nie, zanim ujrzy na własne oczy, co było owe sie, jaka przysiada treść. Teraz dopiero Burvel żałował, że jej przedtem nie wniezył.

Po chwilowej wymianie słów musiał wreszcie ustąpić żonie. Lecz chociaż zdawał sobie jasno sprawę z następstw pokazania tej niefortunnej kartki, jednak zupełnie nie spodziewał się tego, co teraz nastąpiło. Z najwyższem napięciem poczęła czytać kartkę. Po chwili ogarnęło ją ogromne.

A przecież prosiłem cię usilnie, abyś jej nie czytała — mówił do niej rozgoryczkowany cały i zdrżący z cierpiąc z powodu jej udręki duchowej, chwycił ją za rękę i błagał, aby się uspokoiła.

— Cokolwiek się zdarzy, wyjaśnij mi, błagam cię, co ona oznacza. Powinniśmy teraz pomóc sobie wzajemnie; czy już nie ufasz?

Lecz ona, jakby smaliżowana bólem odepchnęła go od siebie gwałtownie

(Ciąg dalszy nastąpi).

Słowacy mężowie stanu przybywają do Niemiec.

Berlin, 25 lipca. Na zaproszenie rządu Rzeszy przybędą do Niemiec w ciągu bieżącego tygodnia słowacy mężowie stanu, a mianowicie prezydent państwa dr. Józef Tisso, słowacki premjer prof. dr. Tuka, w towarzystwie których znajdować się będzie również Sano Mach. (p)

Nowe mundury rosyjskiej generalicji.

Moskwa, 24 lipca. Wojskowy dziennik moskiewski „Krasnaja Zwiezda" zamieścił ostatnio przepisy co do mundurów i oznak szarż (naszywki na kołnierzu i narramienniki) rosyjskiej generalicji.

Według tych przepisów został obecnie stworzony **mundur paradny**, który różni się od normalnego munduru koloru khaki. Surdut i płaszcz munduru paradnego będą utrzymane **w kolorze stalowo-szarym**, jak również i czapka munduru paradnego. Na zjeździe tej ostatniej w zimie noszona będzie **czapka z wełny owczej**.

„Krasnaja Zwiezda" zaznacza, że jeśli już wprowadzono tytuł generała, jako oznakę władzy komendantów, to symbolem tej władzy będzie obecnie nowy mundur generała sowieckiego nowego porządku wojskowego.

Nowe zarządzenia angielskiego ministra aprowizacji.

Genewa, 25 lipca. Angielski minister aprowizacji lord Woolton wydał obecnie pilny apel, wzywając do oszczędzania konserw. Każda puszka może posiadać w czasach potrzeby bardzo doniosłe znaczenie. Z tego powodu radzi on, aby zadowolić się świeżą jarzyną.

Równocześnie minister wskazał na konieczność dostarczania możliwie największej ilości świeżej jarzyny i owoców do zakładów przemysłu przetwórczego. (p)

Nowy japoński gabinet na audjencji u cesarza.

(—) **Tokio**, 24 lipca. W poniedziałek wieczorem cesarz przyjął na oficjalnej audjencji członków gabinetu księcia Konoye, który tymsamem został zatwierdzeni przez cesarza na swych stanowiskach. (p)

Japońska polityka wewnętrzna i zagraniczna.

Tokio, 25 lipca. **W przemówieniu radjowem, wygłoszonem we wtorek, premjer japoński, książę Konoye, oświadczył, iż opiera się on na postanowieniu zorganizowania nowego porządku wewnątrz państwa i na zupełnem uzgodnieniu zdań między urzędem sprawczem, wykonującem tenże.**

Konoye znatakował partje polityczne ze względu na ich główne wady: 1) partje są zorganizowane na zasadzie liberalizmu, demokracji, względnie socjalizmu, które to formy całkowicie się godzą się z japońską polityką narodową.

2) działalność partji ogranicza się stale do walki o władzę. Wady te muszą zostać usunięte przez radykalną zmianę frontu partyj japońskich.

Odnosząc do polityki zagranicznej oświadczył Konoye, że **japońska polityka zagraniczna musi być nadal prowadzona po linji niezależności.** Podkreślił on konieczność przejęcia kierownictwa przy przekształcaniu świata zamiast sprzeciwiania się nowym ruchom. Stwierdził on, że japońska polityka zagraniczna nie może być uzależniona od chwilowej sytuacji, lecz musi być prowadzona w kierunku autonomicznym i tak dalekowzrocznie, ażeby przyszłemu na 50 lat zabezpieczyła interesy narodu.

W tym celu Konoye zwrócił uwagę, że niezależną Japonję od wpływów obcych krajów w zakresie gospodarczym. W tym kierunku gospodarcza współpraca między Japonją, Chinami a Mandżukuo oraz japońska ekspansja na terenie mórz Południowego posiadają doniosłe znaczenie. (p)

Zgon najstarszego Berlińczyka.

Berlin, 24 lipca. W tych dniach zmarł w Berlinie w szpitalu im. Virchowa niejaki **Siedler w wieku 103 lat.** Urodził się on w Pomorskiem i przez długie lata był w Berlinie **krawcem**, wykonując ten zawód do roku 1910. Do ostatniej chwili zachował świeżość umysłu.

Z dziejów Compiegne.

(b.) Dokoła Compiegne, gdzie ostatnio przedstawiciele Francji podpisali przedłożone przez Niemców warunki kapitulacji, celem zawieszenia broni, grupowały się niejednokrotnie zaśmieszkowania niciyłko wszystkich Francuzów, ale i całego świata. Pomijając rok 1918, w Compegne nocował Napoleon w dniu 1 kwietnia 1810 r., wraz z poślubioną Marją Ludwiką, którą w tym dniu po raz pierwszy ogbaczył.

W czasie wojny Stuletniej Dziewica Orleańska po zdobyciu Orleanu przewodziła z Anglikami wielkiej wartyzanckiej 1430, została przez nich otoczoną w Compiegne, skąd wprawdzie zdołała się przedrzeć, ale krótkotce potem dostała się do do ich niewoli.

Co słychać we Francji?

Zurych, 24 lipca. **W sobotę francuska rada ministrów powzięła dalsze postanowienia w sprawie uruchomienia życia gospodarczego we Francji.**

Jak wiadomo, ma finansować odbudowę sprzętu kolejowego i uruchomienie kolei żelaznych oraz dróg, jak również zniszczonego sprzętu pomocniczego. Na terenach, szczególnie ciężko zniszczonych, **państwo będzie popierało finansowo prace nad odbudową**, aby na tej drodze uzyskać bezpośrednie ożywienie ruchu budowlanego.

W sensie odwrócenia się rządu Petaina od tradycyjnego we Francji rozdziału spraw religijnych od państwowych, leży **wydanie pozwolenia na powrót mnichów słynnego klasztoru Grande Chartreuse**, którzy przez 37 lat musieli żyć na wygnaniu w Hiszpanji ostatnio we Włoszech.

Ale wśród ludności obudził zrozumienie dla zadań rządu rząd francuski postanowił przeprowadzić **kampanię propagandową przy pomocy radja**. Poszczególni ministrowie mają kolejno przedstawiać wytyczne swych programów. W sobotę mówił minister komunikacji Pietri **na temat transportu powrotnego ewakuowanych**, który to problem w dużej mierze zależnym jest od uruchomienia linij kolejowych i uzyskania sprzętu kolejowego.

Jak donosi „Havas" szef państwa francuskiego marszałek Petain przeniósł swoje urzędowanie, jako prezesa rady ministrów, w zakresie spraw informacyjnych, prasy i radja na swego zastępcę — min. Lavala. Na ministra sprawiedliwości Alberta zostały przeniesione zadania administracyjne, związane z przyjęciem rady ministrów, w tem również z sekretarjat prezydjum rady ministrów oraz generalna dyrekcja służby dla Alzacji i Lotaryngji.

Według doniesień „Reutera" z Saigonu generalny gubernator francuskich Indochin Catroux przekazał swoje stanowisko w ręce wiceadmirała Decoux. Rząd Petaina wyraził zgodę na tę zmianę.

Wydawanie kart żywnościowych w Bendzinie.

(h) W środę dnia 24 lipca br., we czwartek 25 i w piątek 26 lipca br. od godziny 8 do 17 miejski urząd aprowizacyjny wydaje w pięciu podanych okręgach nowe karty żywnościowe dla ludności chrześcijańskiej.

Po odbiór tych kart zgłosić się powinna głowa rodziny wzgl. dorosły zastępca z dokumentem osobistym (placówką) dla wszystkich dorosłych członków rodziny.

Wydawanie kart nastąpi w następujących okręgach:

Okręg I. w szkole powszechnej, Werkstrasse (Cynkowa) dla mieszkańców następujących ulic: Am Wasserwerk (Stazica, Lempa), Bruckenstr. (Mostowa, Spacerowa), Eisenbahnstr. (Kolejowa), Enger Weg (Wąska), Grenzstrasse (Graniczna), Mittelgasse (Środkowa), Stollengasse (Sztolnia), Steigerstr. (Zwirki i Wigury) i Werkstrasse (Cynkowa).

Okręg II. w Gimnazjum Kopernika, Kopernikusstr. dla mieszkańców następujących ulic: Bergmannstr. (Górnicza), Bergwerkstr. (Okrzei), Gerichtstrasse (Promyka), Kasernenstr. (I. Maja), Langer Weg (Przeczna i Przeczna Kamionka), Reiterstr. (Kadrowa), Robert-Koch-Str. (Kraszewskiego), Schlesienstr. (Grodzieńska), Alte Marktstr. (Kellająja), Alter Weg (Plac Prez. Mościckiego), Am Wasser (Zawodzie), Bahnhofstr. (Kościelna), Bergstr. (Górna), Beuthenerstr. (Dziedzica), Burgstr. (Podzamcze), Dammweg (Groble), Fabrikstr. (Sienkiewicza), Friedrichstr. (Zagórska), Fischmarkt (Rybny Rynek), Gambrinusstr. (Browarna), Gartenstr. (Saczewskiego), Hauptstr. (Plac 3 Maja), Hellerstr. (Pilsudskiego i Podjazdie), Hospitalstr. (Fotockiego), Hueltenstr. (Sielecka), Hinter dem Wall (Zawale), Hintergasse (Zaułek), Johannisstr. (Św. Jana), Kattowitzerstr. (Mafachowskiego), Kopernikusstr. (Kopernika), Kirchstr. (Kościelna), Kirchsteig (Plebańska), Ludwigstr. (Rybna), Marktstr. (Modrzejowska), Moisenstr. (Mk. Reja), Poststr. (Prez. Narutowicza), Seitengasse (Boczna), Schlossstr. (Zamkowa), Schlachthofstr. (Jasna), Schlossberg (Góra Zamkowa), Wallstr. (Podwale).

Okręg IV. w szkole powszechnej, Gutstr. (Grzichowska) dla mieszkańców następujących ulic: Bachstr. (Brzozowicka), Feldstrasse (Polna), Flurstr. (Grodziecka), Friedensweg (Zaciszna), Gutstr. (Grzichowska, Namiarkowa, Łąkowa, Łagiska i Cichа), Grünstr. (Zielona), Knappenstr. (Sie, rakowskiego), Wilhelmstr. (Siemiskie) oraz Dietstr. (Kilińskiego), Wiesenstr. (Wiejska)

Okręg V. w szkole powszechnej, Talstr. (Małobądzka) dla mieszkańców następujących ulic: Albrechtstr. (Prosta), Bachstr. (Rzeczna), Bauernstr. (Głowackiego), Grobenstr. (Konalinana), Jagerstr. (Niemczańska), Kattowitzerstr. (Katowicka), Klausestrasse (Pierackiego), Randweg (Rolnicza), Sandweg (Piaskowa i Szyby Wentylacyjne), Schulstr. (Szkolna), Talstr. (Małobądzka), Ufcrstr. (Nadbrzeżna), Vorwerkstr. (Folwarczna) i Zalobek.

Dla uniknięcia zbytniego tłoku **wydawanie kart nastąpi według liter alfabetu**, a m.: w środę dnia 24 7. 40 r. od A—J; we czwartek, dnia 25. 7. 40 r. od K—P; w piątek, dnia 26. 7. 40 r. od R—Z.

Niedebrane w terminach wyznaczonych karty wydane zostaną tylko w jednym dniu, to jest we wtorek, dnia 30 lipca br. w gmachu zarządu miasta nr II Akazienweg, pokój nr. 10.

Karty zamówienia należy bezzwłocznie, najpóźniej do dnia 31 lipca br. złożyć u swoich rzemieków. Kupcy zobowiązani są karty zamówienia złożyć w miejskim Urzędzie Zaopatrzenia do dnia 3 sierpnia br. Na czas wydawania kart żywnościowych miejskie biuro zezwoleń jest zamknięte.

Nowe taryfy i warunki dostawy energji elektrycznej.

(h) **Z dniem 1 sierpnia 1940 r. wprowadzone zostaną w życie nowe warunki odbioru energji elektrycznej dla Zagłębia Dąbrowskiego.**

Cena prądu składa się z **rocznej opłaty podstawowej** za oddanie do dyspozycji urządzenia i z **opłaty za pobraną pracę elektryczną.**

Wysokość opłaty podstawowej uzależniona jest przy taryfach gospodarczych od ilości pomieszczeń, przy taryfach przemysłowych od ilości mocy przyłączonej i wielkości pomieszczenia, przy taryfach rolniczych od wielkości gospodarczo wyzyskanego obszaru. Najbardziej odpowiednią taryfę dla odbiorców, zużytkujących energję elektryczną na oświetlenia mieszkań jest taryfa gospodarcza. Obliczenie tej taryfy następuje na podstawie 2 taryf, których wybór przysługuje odbiorcy.

Jako część rocznej opłaty podstawowej pobierane będą miesięcznie następujące sumy:

	Taryfa I	Taryfa II
za 1 lub 2 pomieszczenia	1.50 RM	1.00 RM
za 1 lub 3 „	2.25 RM	1.50 RM
za 1 lub 4 „	3.25 RM	2.25 RM
za 1 lub 5 „	4.25 RM	3.00 RM
każda dalsze pom.	1.00 RM	0.75 RM

Cena pracy elektrycznej, zużytej ponad normę przewidzianą w taryfie wynosi: dla taryfy I-szej po 0,08 RM za 1 kWh, dla taryfy II-giej po 0.15 RM za 1 kWh. Przy obliczeniu ilości pomieszczeń **nie będą brane pod uwagę niezbędne przy gospodarstwie domowem pomieszczenia i nieużytkowane zarobkowo, jak łazienki, piwnice itp.** lub pomieszczenia przeznaczone dla bydła lub dla celów gospodarstwa rolnego.

Z Taryf najkorzystniejszych dla najszerszych rzesz odbiorców wymienić jeszcze należy **taryfę dla drobnych odbiorców.** Zamiast taryfy z opłatami podstawowemi odbiorcy mają prawo **wybrać taryfę wymienionej taryfy.** Cena prądu składa się z **opłaty za pracę elektryczną dla oświetlania** 0.40 RM za 1 kWh, dla siły 0.20 RM za 1 kWh, oraz z **opłaty podstawowej** za każde ostatnio w mieszkaniu urządzenie elektryczne wg. specjalnych stawek. Opłaty za urządzenia pomiarowe wymienione są w opłatach poszczególnych taryf. Za dodatkowe urządzenie pomiarowe pobierane będą poza opłatami podstawowemi następujące kwoty:

za moc zamówioną	40 watów	RM 1.20
za moc zamówioną	50 watów	RM 1.65
za moc zamówioną	60 watów	RM 2.10
za moc zamówioną	70 watów	RM 2.55
za moc zamówioną	80 watów	RM 3.00
za moc zamówioną	90 watów	RM 3.60
za moc zamówioną	100 watów	RM 4.20
za moc zamówioną	110 watów	RM 7.80
za moc zamówioną	120 watów	RM 8.55

Taryfa ryczałtowa przysługuje tylko odbiorcom, którzy korzystali z niej bez przerwy od dnia 1 lipca 1940 r. Dla urządzeń nowo przyłączonych stosowane będą tylko taryfy oparte na opłatach podstawowych.

Oprócz tego zaprowadzone jeszcze **taryfę przemysłowa, taryfę dla gospodarstw rolnych oraz taryfę nocną dla celów grzejnych.**

Bliższych szczegółów dowiedzieć się można z ogłoszeń Elektrowni Okręgowej w Zagłębiu Dąbrowskiem. Ołmówienie wyjaśnienie się co do wyboru odnośnej taryfy przez odbiorców winno nastąpić do dnia 1 sierpnia 1940 r.

Obowiązek zgłoszenia pustych pomieszczeń mieszkaniowych.

(h) Na terenie m. Będzina wzywa się wszystkich właścicieli nieruchomości, administratorów, komisarzycznych zarządców mieszkań, jak również właścicieli mieszkań okręgu m. Będzina do natychmiastowego zgłoszenia wszystkich wolnych, albo niezamieszkałych pomieszczeń mieszkaniowych w wydanie mieszkaniowym urzędu miasta Akazieweg 7 pokój nr. 2 pisemnie lub ustnie.

Zgłoszenia ustne przyjmowane będą od godz. 8—12-tej. Zgłoszenia powinny być uskutecznione najpóźniej do dnia 1 sierpnia b. r., z podaniem ilości pomieszczeń i wysokości komornego.

Mieszkania nieiekmierów, względnie pomieszczenia niezamieszkalne, w których znajdują się zbędne meble, muszą również po podanego wyżej terminu być zgłoszone. Zwraca się ponownie uwagę, że mieszkania, względnie pomieszczenia mieszkaniowe, mogą być tylko za pośrednictwem wspomnianego wydziału mieszkaniowego wynajmowane. Niestosowanie się do powyższego ogłoszenia w każdym wypadku będzie w myśl istniejących przepisów najsurowiej karane.

Nowe rozporządzenie policyjne o ochronie drzewostanu leśnego.

(h) W tych dniach weszło w życie rozporządzenie policyjne dotyczące ochrony drzewostanu w lasach pow. Olkusz. Na podstawie tego rozporządzenia usuniecie pni i korzeni drzewnych jest zabronione. Wyjątki z pod tego zakazu wymagają specjalnego zezwolenia starosty leśnego. Bez tego zezwolenia zakazane jest nawet posiadaczom lasów wyrąbanie pni i korzeni.

W interesie utrzymania drzewostanu i celem zapobiegania dalszemu zapiaszczeniu lasu, Urząd Leśniczy tylko w wyjątkowych wypadkach udziela zezwoleń na wyrąbanie pni i korzeni.

Osoby nie stosujące się do powyższych przepisów zkarane będą grzywną do wysokości 100 Rm. a w razie nieściągalności, aresztem do dwóch tygodni. Rozporządzenie to obowiązuje od dnia 10 lipca br.

Kary za paskarstwo.

(h) Policeprasident Górnośląskiego obszaru orzemysłowego w Kattowitz zakazał handlarce Florentynie Malschyckiej z Ueladzi wszelkich czynności handlowych na przyszłość. Malschyck sprzedawała artykuły codziennego użytku po cenach lichwiarskich i oddawała niektóre towary bez kartek żywnościowych.

W drugim wypadku karanym handlarkę owocami Helenę Suchowską z Kattowitz Bismarckstrasse 19 grzywną w wysokości 100 Rm. Suchorska sprzedawała w sklepie 1 kg jabłek po cenie od 0.90—1.40 Rm, podczas gdy cena maksymalna na te owoce jabłek wynosi 0.80 Rm za 1 kg. Pozatem Suchorska uzależniła zakup jabłek od równoczesnego nabycia cebuli i nie oznaczała wystawionych towarów cennikami. Suchorska już raz została ukarana za nieprzestrzeganie przepisów, dotyczących cen.

(h) **TRAGICZNY WYPADEK.** W Sosnowitz w zakładach przemysłowych Kulczyckiego zginął tragicznie wypadek, którego ofiarą padł młody, 21-letni robotnik. Prawdopodobnie wskutek nieuwagi obsługi kranu, stop żelaza odcisął mieszczeństwu całkowicie prawą nogę. Nieszczęśliwego przewieziono do szpitala.

(h) **TRAGICZNY WYPADEK.** W Sosnowitz obok Ubezpieczalni Społecznej miał miejsce tragiczny wypadek, któremu uległ mieszkaniec miasta Wojkowski. Wojkowski, jadąc rowerem ulicą wyłożoną, nie usłyszegowany sygnał auta skoczył gwałtownie w bok wprost pod przejeżdżający tramwaj, który odciął mu prawe ramię. Nieszczęśliwego przewieziono do szpitala w Sosnowcu, gdzie zmarł.

(h) **ZNÓW WYPADEK ZATRUCIA DENATURATEM.** W dniu 19 bm. znarła wskutek zatrucia denaturatem Marja Wojdała, zamieszkała w Dąbrowie. Inni współmieszkańcy libacji pozostali na kuracji w domach.

(h) **DZIESIĘĆ LAT WIĘZIENIA ZA ZABÓJSTWO.** Na rozprawie sądu specjalnego w Kattowitz dnia 11 lipca br. skazano Ignacego Malisiaka, urodzonego w Sosnowcu Swinne, za zabójstwo na 10 lat więzienia. Malisiak strzelił dnia 2 lipca br. w Sporyszu w pow. Saybusch po krótkiej sprzeczce słownej do niezamego mu dotychczas robotnika Kurnika, raniąc go tak ciężko, że ten na drugi dzień zmarł na skutek krwotoku wewnętrznego.

(h) **SCHWYTANY NA GORĄCYM UCZYNKU.** W dniu 18 lipca br. przyłapano na gorącym uczynku włamania do kurnika Sochacki został zaaresztowany i odstawiony do więzienia sądowego.

(h) **UJĘCIE ZŁODZIEJSKI KIESZONKOWEJ.** W dniu 18 bm. została przytrzymana mężatka Anita Pomagała, zamieszkała w Grojcu koło Dąbrowy za kradzież kieszonkową. Pomagała ukradła w Będzinie kobiecie w bili targowej portmonetkę z zawartością 5,30 RM.

Wojenny film włoski.

Rzym, 24 lipca. Z niezwykłem zainteresowaniem oglądali reprezentanci prasy zagranicznej **pierwszy włoski film, nakręcony podczas bitwy na Morzu Jońskiem.** Film ten, który przedewszystkiem jest wielkim dokumentem historycznym, udał się pod względem technicznym pierwszorzędnie, a również jako materjał naukowy posiada duże znaczenie.

Osobliwości rzeki Kongo.

Rzeka Kongo w Afryce, o której powiadają, że „pochłania wszystkie inne rzeki", nosiła pierwotnie nazwę Moeuzi Nzadi. Do Kongu zbiegają się rzeki i strumienie z całej środkowej Afryki.

Basen Kongo, obejmujący dzikie puszcze, grzbiety górskie, pustynie i urodzajne pola, **zajmuje olbrzymią powierzchnię 3.800.000 km. kw.** Masy wody toczą się wielkiem korytem na przestrzeni 4000 km., aby wreszcie 41 km. szerokości **mierzącem ujściem** rzucić się w morze, **wlewając w nie 70.000 m. sześc. wody na sekundę.**

Trzy płynące oceanem napotykają prąd żółto-zielonawej w odległości **500 km od ujścia.** W odległości 80 km od brzegu woda jest zmieszana z solą, ale tego stopnia, że w odległości 20 km od ujścia nie odczuwa się wcale jej słonego smaku.

Podczas pory deszczowej szerokość Kongu dochodzi w środkowym jego biegu do **40 km.**, aby potem zwęzić się do 400 m. w miejscu, gdzie przedziera się przez pasmo gór Kryształowych. Tam na przestrzeni 350 km tworzy Kongo 32 wodospady i liczne szalone wiry, których **woda pędzi z zawrotną szybkością 13 m. na sekundę. W wielkich gardzielach górskich**, między stromemi ścianami skał, **głębokość rzeki sięga 90 m.**

Na nizinach nadmorskich rozlewa się Kongo znowu szeroko, unosząc na swych mętnych falach oderwane od brzegów trzy- lub czteropiętrowej wielkości kępy korzeni, prawdziwe wyspy pływające, o średnicy dochodzącej do 100 m. Wypada jeszcze dodać, że rzeka Kongo jest spławna na przestrzeni przeszło 1000 km.

Zaprzysiężenie wójtów w gminie Sporisch.

(fk) W jednej z największych gmin powiatu beskidzkiego w Sporisch odbyło się niedawno temu uroczyste zaprzysiężenie wójtów gminy. Zaprzysiężenie odbyło się w pięknie udekorowanej sali, dawnego urzędu gminnego w Sporischu z licznym udziałem przedstawicieli władz, partji oraz miejscowego społeczeństwa.

Po przywitaniu gości przez Bürgermeistera Lisickiego głos zabrał komisarz rządowy Rinkenberg, który w mowie swej scharakteryzował trudności napotkane przez nowy zarząd. Gdy w lutym b. r. nowe władze rozpoczęły w gminie Sporisch pracę, gmina była zupełnie zrujnowana. Brak światła elektrycznego, niedostateczne rozwiązanie kwestji zaopatrzenia w wodę, katastrofalne warunki mieszkaniowe i niedostateczny stan zdrowotności były sprawami, nie cierpiącemi zwłoki. Od tego czasu minęło zaledwie kilka tygodni i już dziś na każdej z wyżej wymienionych dziedzin widać oznaki znacznej poprawy. Jednak ostateczne uregulowanie tych wszystkich spraw nastąpić może dopiero po ukończeniu wojny.

Działalność nowych władz napotyka na coraz to większe przeszkody wśród społeczeństwa, chociaż ciągle jeszcze istnieją niespokojne elementy, które starają się siać niepokoje między zarządem, a miejscową ludnością. Nie minie ich jednakże zasłużenie kara. Na zakończenie zwrócił się komisarz Rinkenberg do ludności z prośbą o zaufanie, aby zarząd mógł wszystkie zadania ku ich pożytkowi rozwiązać.

Zkolei głos zabrał Bürgermeister Lisicki, który w krótkich słowach uwypuklił już dokonaną pracę. Dzięki energji zarządu udało się w krótkim czasie przywrócić i urzędników fabryki śrub największej nędzy położyć kres. Dziś zaopatrzenie ludności jest zapewnione i najważniejsze zagadnienia rozwiązane.

Pełnomocnik narodowo-socjalistycznej opieki socjalistycznej NSV złożył sprawozdanie z działalności NSV na tutejszym terenie. Opieka społeczna niosła wszystkim bratnią pomoc bez różnicy religji lub narodowości. Szczególne uznanie należy się Bürgermeisterowi Lisickiemu, który w dniach najwiekszego niedostatku ofiarnie pracował dla najbiedniejszych warstw ludności.

Aż do tego czasu NSV w prowadzonej przez nią kuchni ludowej wydawała przeszło 30.000 bezpłatnych obiadów. Owocna działalność NSV tylko wtedy jednakże jest możliwą, gdy ludność ściśle z nią współpracuje i przez wydatne poparcie okazuje zrozumienie dla wielkich zadań opieki społecznej.

Po sprawozdaniu nastąpiło uroczyste zaprzysiężenie wójtów okręgu urzędowego Sporisch.

Najstarsze uniwersytety.

Najsłynniejszym z wyższych zakładów naukowych był **uniwersytet paryski**, który istniał już od XII wieku. Obok paryskiego cieszył się ogromną sławą **uniwersytet boleński**, który również powstał w XII w., a Fryderyk Barbarossa nadał mu pierwsze przywileje w roku 1158. W uniwersytecie bolońskim najstarszym i najgłośniejszym był wydział prawny.

Na południu Italji, a mianowicie w mieście **Salerno**, znajdował się podobnie **najstarszy uniwersytet całej Europy.** Do dzisiejszego dnia nie zdołano ustalić dokładnej daty założenia tej wszechnicy, lecz jak źródła podają, już w XI wieku **słynął tam wydział lekarski, na który mogły uczęszczać także i kobiety.** Pod koniec XIII w. sława uniwersytetu salernerskiego zaczęła blednąć, gdyż wówczas założono uniwersytet w Neapolu z głośnym na całą Italję wydziałem medycznym.

W Anglji ciężyły się wielka sława dwu uniwersytety, mianowicie **Oxford i Cambridge**, z których oxfordzki powstał nieco wcześniej, bo już w XII w.

Podczas gdy w XII i XIII wieku liczni uniwersytetów w państwach zachodnich była niemaczną, to w XIV stuleciu sięgi ich znacznie szybko wzrastać. Oprócz wielu uniwersytetów, które powstały we Francji, Italji i państwach półwyspu Pirenejskiego, pojawiły się uniwersytety i na **ziemiach słowiańskich:** w 1346 r. **w Pradze**, założony przez Karola IV, a w 1364 w **Krakowie.**

Jeżeli chodzi o ziemie niemieckie, to ostały założone uniwersytety: we **Wiedniu 1365, w Heidelbergu 1386, Kolonji 1388.** w Erfurcie 1392, **Lipsku 1409.** W ciągu XV w. powstało w Niemczech kilkanaście uniwersytetów.

Szwedzi założyli w roku 1477 **uniwersytet w Upsali**, a uniwersytet **duński** w Kopenhadze powstał w dwa lata później. (fk)

WESOŁY KĄCIK.

ZMIANA.

— Słyszałem, żeś się ożenił? Jakże czujesz się?

— Tak. Wiesz... jak byłem kawalerem, to czułem się źle w domu i poza domem, a teraz czuję się źle tylko w domu.

UCZCIWY.

Komisarz do złodzieja:

— Co pan zrobił z pieniądzmi, które pan ukradł?

— Oddałem — odpowiada złodziej.

— Komu?

— Memu wierzycielowi.

Naczelny redaktor Leopold Reisebach. Redaktor odpow.: Bruno Bimmler. Redakcja: Katowice, Emmastr. 12, tel. 352-32 — Administracja: Ernst Kubsch, Sosnowitz, Hauptstrasse 18 tel. 612-64. Oddziały: Bendzin, Hallenstrasse; Dąbrowa, Hauptstrasse 3. Zawiercie Adolf-Hitlerstrasse 3.

Obwieszczenie Nr. 3/40

dotyczące cen maksymalnych owoców i warzyw.

Na mocy udzielonego mi przez Pana Oberprasidenta — Urząd Stanowienia Cen — upoważnienia, ustanawiam dla Okręgu Rejencyjnego Katowitz, w dostosowaniu do cen maksymalnych Okręgu Rejencyjnego Oppeln, następujące ceny maksymalne na owoce i warzywa:

Warzywa wzgl. owoce	Ceny za masę od 22—28 7. 40. RM.
jagody	za 50 kg. 17.—
kalafiory	
I ponad 180 mm śr.	za 100 szt. 32.—
II „ 150 mm śr.	„ 100 „ 27.—
III „ 120 mm śr. gat. A	„ 100 „ 22.—
III „ 120 mm śr. gat. B	„ 100 „ 13.—
IV „ 90 mm śr. gat. A	„ 100 „ 17.—
IV „ 90 mm śr. gat. A	„ 100 „ 8.—
V poniż. 90 mm śr. gat. A	„ 100 „ 13.—
V „ 90 mm śr. gat. A	„ 100 „ 4.—
fasola	
fasola (krzewiasta) zielona	za 50 kg. 15.—
fasola szparagowa	„ 50 „ 18.—
groch gat. A (młody)	„ 50 „ 14.50
groch gat. B	„ 50 „ 8.—
truskawki gat. A	„ 50 „ 45.45
truskawki gat. B	„ 50 „ 28.—
pozimki	„ 50 „ 37.—
sople lodowe (Eiszapfen)	
rzepa letnia wiązanka po 15 sztuk	za 100 wiązanek 7.—
ogórki	
a) ogórki skrzynkowe	za 50 kg 18.—
b) ogórki wezowe	„ 50 „ 14.—
c) ogórki polne	„ 50 „ 12.—
maliny, gatunek A	„ 50 „ 33.—
porzeczki, gat. A	„ 50 „ 16.—
wiśnie I (słodkie)	„ 50 „ 27—37
(kwaśne)	„ 50 „ 25—28
kalarepa gat. A	
ponad 5 cm. śr.	wiąz. po 10 szt. 0.40
od 3—5 cm. śr.	wiąz. po 10 szt. 0.26
poniżej 3 cm. śr.	wiąz. po 10 szt. 0.15
gatunek B	wiąz. po 10 szt. 0.10
marchew bez naci	za 50 kg. 8.—
pietruszka zielona	wiąz. po 100 gr. 0.07
grzybki kurki	za 50 kg 30.—
rzodkiewka (wiąz. po 15 szt.)	za 100 wiąz. 5.—
rabarbar czerwony	za 50 kg 7.—
„ zielony	„ 50 „ 6.—
sałata (polna główiasta)	
a) do 200 gr	za 100 szt. 2.50
b) ponad 200 gr.	za 100 szt. 4.—
seler (cielony)	za 100 gr 0.10
szpinak a) liściasty	za 50 kg 12.—
b) korzenny	„ 50 „ 6.—
agrest	„ 50 „ 16.—
grzyby prawe	„ 50 „ 30.—
pomidory (inspekt.)	„ 50 „ 28.—
kapusta biała	„ 50 „ 6.—
kapusta biała (od stacji	
lafunkowej	„ 50 „ 5.—
kapusta włoska	„ 50 „ 7.—
kapusta czerwona	„ 50 „ 15.—
cebula zielona, wiązanki po 500 gr.	za 100 wiąz. 10.—

I. Ceny maksymalnej przekroczyć nie wolno, wolno ją natomiast obniżyć.

II. Towar wyborowy należy na stoiskach targowych oznaczyć ła. Jako gatunek A, uważa się towar wysortowany i pierwszej jakości. O ile dla gatunku B nie została podana cena maksymalna, wtedy towar musi być tańszy o najmniej 20%. Za przywiezione w ustalonia gatunku i jakości towarów jest odpowiedzialna każda kategoria handlu. Za uchybienia w powyższym grozi kara.

III. Ceny maksymalne rozumieją się loco okręgowe miejsca dostawy w niezamkniętych terenach wytwórczych, loco stacja wytwórcy. O ile towar jest dostarczany z innych, niż Górnośląskich terenów dostawy, dozwolone jest następujące skształtowanie cen dla handlu hurtowego, detalicznego i uchomego (obwozego):

ustalona cena oraz fracht wzgl. przewoźne (jednakowoż nie ponad urzędowe stawki kolejowe) i każdorazowa rozpiętość handlowa.

IV. Cenę ustalona (faktyczna) handlu detalicznego wzgl. przewoźnego obliczą się z ceny kupna towaru wyżej wymienionego, loco miejsce dostawy do właściwej wysokości (jednakowoż nie ponad kolejowe stawki spedycyjne).

Rozpiętość dochodu brutto, handlu pojedynczego wzgl. handlu obwózonego nie może w żadnym razie przekroczyć przekroczyć następujących stawek maksymalnych: dla owoców wszelkiego rodzaju 80% — dla warzyw 40%.

V. Jeżeli handlarz hurtowy, detaliczny lub obwózny zakupywał po niższych cenach niż poprzednio wymienionych cenach maksymalnych, wtedy nie może brać za podstawę obrachunku rozpiętości zarobku cen wytwórczych, tylko te ceny, które faktycznie wytwórcy zapłacił.

Uchybienia w powyższym karane będą karamji porządkowemi.

VI. Hurtownicy są obowiązani przy dostawie towaru handlarzom detalicznym i obwoźnym w każdym wypadku dostarczyć rachunku, w którym podano adres hurtownika, adres handlarza detalicznego wzgl. obwoźnego, ilość i rodzaj i ilość sprzedanego towaru, jak również cenę za jednostkę sprzedażna towaru (kg). Temi podkalkami należy się przy transporcie oraz przy sprzedaży towaru wykazać uprawnionej nadzorczemu. Dalszego więc należy je mieć przy sobie. Uchybienia w powyższym będą surowo karane.

VII. Przy bezpośredniej sprzedaży kupcowi detalicznemu może wytwórca doliczyć 10% — a przy bezpośredniej sprzedaży konsumentowi do 30% towaru wzgl. do 40% (warzywa) do cen maksymalnych wytwórczych.

VIII. Wszystkie przy handlu owocami lub warzywami zainteresowane koła, związki wszyscy hurtownicy, kupcy detaliści i handlarze obwózni, jak również wytwórca, są obowiązani do dowiadywać się o każdorazowych ustalonych cenach maksymalnych. O tych dowiedzieć się można w okręgowych związkach rolniczych, jak również w miejscowych urzędach, ustalających ceny. W halach targowych te ceny wytwórcze maksymalne ogłaszane są na czarnej tablicy, wzgl. podane do wiadomości publicznej w cenniku. Obwieszenia mogą być bezpośrednio sbonowane w Druckerei Ludowej w Katowitz, Emmastrasse 47 po cenie 2 Rpf. za sztukę.

Der Regierungspräsident
Preisüberwachungsstelle.

Z polecenia
podpisano Dr. Rathje.

Powyższe obwieszczenie podaje niniejszym do wiadomości

Der Oberbürgermeister
gez. **Schönwälder**
M. d. R.

Sosnowitz, dnia 22 lipca 1940.

Ogłoszenie

dot. przymusowej licytacji mebli itp.

Przymusowa licytacja mebli, maszyn do szycia i fortepianów nastąpi w Sosnowitz, za gotówkę dla najwięcej ofiarujących u następujących dłużników:

w dniu 25 lipca 1940 r.

Wajs Ajzyk, Schubgasse 8,
Zmyzlany Jankiel, Schubgasse 5,
Szwimer Abram, Schubgasse 10,
Oksenhandler Adele, Schubgasse 14b,
Kriegsstein Judka, Schubgasse 20,
Wiland Zefi, Schirkerstrasse 1,
Grzegorzewski Dawid, Schirkerstrasse 2,
Bartlakowska Marie, Schirkerstrasse 5,
Schiffka Julia, Schirkerstrasse 8,
Fajner Gitla, Schirkerstrasse 8,
Hamburger Moryc, Schirkerstrasse 8,
Landau Dawid, Schirkerstrasse 9,
Mazurkiewicz, Fa. „Pniowiec", Schirkerstrasse 9,
Dulek Szmul, Schirkerstrasse 9,
Olmer Musym, Schirkerstrasse 10,
Mangel Zelig, Schirkerstrasse 10,
Solna Sala, Schirkerstrasse 9,
Blumenstein H., Böhmischestrasse 9;

w dniu 26 lipca 1940 r.:

Krawiec Stanisław, Knappenstrasse 1,
Nemez Natalie, Knappenstrasse 2,
Wrona Jan, Knappenstrasse 3,
Sobolewska Helena, Knappenstrasse 5b,
Czajer Wiktoria Erben Zylka I, Knappenstrasse 14,
Kalista Andreas, Poggenweg 3,
Rollingewa Wacława, Poggenweg 4,
Janowska Stanisława, Poggenweg 5a,
Buchacz Helena, Poggenweg 7,
Rozdrzyński Andreas, Poggenweg 9,
Żarnowiecki Feliks, Poggenweg 11,
Ziemba Franciszek, Poggenweg 11a,
Grytta Wiktoria, Poggenweg 14,
Labus Edward, Poggenweg 15,
Banasik Józef, Poggenweg 18,
Siemion Helena, Poggenweg 18,
Siemion Jan, Poggenweg 24,
Sojka Stanisława, Poggenweg 26,
Jarosiński Stanisław, Poggenweg 36a,
Wyszyński Henryk, Poggenweg 30.

Zbiórka chętnych do kupna nastąpuje w Urzędzie Finansowym w Sosnowitz, Myslowitzerstrasse 3, o godz. 7.30 rano. Zydzi do licytacji są niedopuszczeni.

Sosnowitz, dnia 18 lipca 1940 r.

253 **Finanzamt.**

Ogłoszenie

dot. wydawania kart żywnościowych ludności polskiej i żydowskiej.

W piątek, dnia 26 lipca br. i w sobotę dnia 27 lipca br. w czasie od godziny 8-ej do 16-ej nastąpi **wydawanie kart żywnościowych**, ważnych od dnia 29 lipca br. dla ludności aryjskiej i żydowskiej w miejscach już oznaczonych.

Tylko dla okręgu I-go wydawanie kart żywnościowych następuje o jeden dzień później, a mianowicie **dnia 27 i w niedzielę, dnia 28 lipca** 1940 r. Miejsce wydawania kart dla okręgu I-go jest jak dawniej Dom Katolicki.

Wszystkie dotychczasowe przepisy dotyczące wydawania i przyjęcia kart żywnościowych nadal obowiązują.

Sosnowitz, 18 lipca 1940 r.

Der Oberbürgermeister
Schönwälder
M. d. R.

251

Ogłoszenie

dot. wydawania masła zamiast tłuszczu dla ludności polskiej i żydowskiej.

Ludności polskiej i żydowskiej **wydane zostaną** aż do odwołania na odcinki „tłuszcz" karty żywnościowej **tłuszcze tylko że gotowy.** Reszta, tj. 50 proc. przysługującej ilości wydana zostanie w postaci masła.

Sosnowitz, 18 lipca 1940 r.

Der Oberbürgermeister
Schönwälder
M. d. R.

252

Prosimy o wyraźne i czytelne wypisywanie treści ogłoszeń.

Pomyłki wynikłe z powodu niewyraźnego i nieczytelnego pisma nie będą uwzględnione.

Upomnienie publiczne.

Płatne w dniu 15 lipca 1940 r. podatki należy teraz bezwłocznie **w przeciągu 3ch dni uiścić** w miejskiej kasie podatkowej — Ratusz. Doręczenie osobiste niniejszego upomnienia nie nastąpi. 249

Sosnowitz, 18 lipca 1940 r.

Der Oberbürgermeister
Schönwälder
M. d. R.

Obwieszczenie

We wtorek, dnia 30 lipca 1940 r. o godz. 10-tej zlicytuje przymusowo we firmie Moszek Blaustein, Sosnowitz, Hühnerweg (Swobodna) 22, zajęte

200 szt. zur kanalizacyjnych (kamienne) średnicy 15 cm, długość 100 cm.

40 szt. rur kolankowych (kamienne) średnicy 15 cm,

40 szt. odgałęzień (kamienne) średnicy 15 cm;

we firmie Pola Cwajgenhaft, Sosnowitz, Beskidenstrasse 25 (1-go Maja), zajęte

3 wozy robocze.

3 wozy rzeźnickie —

oraz

we środę, dnia 31 lipca 1940 r. o godz. 10-tej w Sosnowitz, Parkstrasse 3 (Wawel) gdzieindziej zajęte

różne meble, lampy, 1 maszynę do pisania, 1 wyżymaczkę, 1 kurtkę futrzaną, 1 lis, ca. 200 m drutu elektrycznego, 100 m kabłu ołowianego średnicy 2×1,5, 1 wiertarkę ręczną, 1 wagę domową do 5 kg z ciężarkami

na miejscu za gotówkę najwięcej dającemu.

Przedmioty te są do obejrzenia w wyżej podanych terminach i lokalach.

Żydzi wykluczeni.

Sosnowitz, dnia 20 lipca 1940 r.

Allgemeine Ortskrankenkasse Sosnowitz
Egzekutor
Czakan. 250